

BÀI HỌC 3

BÀI GIẢNG TRÊN NÚI

CÂU GỐC: “Và, khi Đức Chúa Giê-su vừa phán những lời ấy xong, đoàn dân lấy đạo Ngài làm lạ; vì Ngài dạy như là có quyền, chứ không giống các thầy thông giáo” (Ma-thi-ơ 7:28, 29).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ma-thi-ơ 5-7; Rô-ma 7:7; Sáng thế Ký 15:6; Mi-chê 6:6-8; Lu-ca 6:36; Ma-thi-ơ 13:44-52; Rô-ma 8:5-10

Trong sách Xuất Ê-díp-tô Ký, chúng ta thấy Đức Chúa Trời dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ê-díp-tô. Sau đó, Ngài “báp-têm” họ ở Biển Đỏ. Ngài đem họ qua đồng vắng trong 40 năm. Ngài làm những dấu kỳ và phép lạ cho họ. Ngài gặp họ trên một đỉnh núi, nơi mà Ngài ban cho họ luật pháp của Ngài.

Trong sách Ma-thi-ơ, chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su đi ra khỏi Ê-díp-tô. Ngài chịu phép báp-têm tại sông Giô-đanh. Ngài vào đồng vắng trong 40 ngày. Ngài làm những dấu kỳ, phép lạ, và nhóm họp dân Y-sơ-ra-ên trên một đỉnh núi, nơi Ngài giải nghĩa rõ ràng hơn luật pháp của Ngài. Đức Chúa Giê-su đã lập lại lịch sử của Y-sơ-ra-ên. Và trong Ngài tất cả những lời hứa giao ước đã được ứng nghiệm.

Bài Giảng Trên Núi là bài giảng hùng hồn nhất từng được rao giảng. Lời của Đức Chúa Giê-su đã ảnh hưởng sâu xa đến thánh giả của Ngài và trong tương lai, tất cả những ai nghe cũng sẽ thay đổi cuộc sống của họ.

Nhưng chúng ta không chỉ lắng nghe bài giảng này. Thay vào đó, chúng ta cũng phải làm cho bài giảng này trở thành một phần quan trọng trong đời sống của mình. Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu những gì Đức Chúa Giê-su đã dạy trong Bài Giảng Trên Núi (Ma-thi-ơ 5-7). Chúng ta cũng sẽ nghiên cứu những gì Đức Chúa Giê-su đã nói trong Ma-thi-ơ 13 về việc sử dụng lời của Ngài trong đời sống của chúng ta.

CÁC NGUYÊN TẮC VÀ TIÊU CHUẨN

Đọc lướt qua Bài Giảng trên Núi trong Ma-thi-ơ 5-7. Sau đó viết tóm tắt bài giảng này nói gì với bạn.

“Có lẽ không có bài giảng tôn giáo nào trong lịch sử loài người đã thu hút được sự chú ý nhiều hơn Bài Giảng trên Núi. Nhiều tư tưởng gia ngoài Cơ Đốc giáo và các nhà hoạt động xã hội đã từ chối thờ phượng Đức Chúa Giê-su nhưng đã ngưỡng mộ lời rao giảng của Ngài. Trong thế kỷ thứ 20, Mohandas Gandhi là người nổi tiếng nhất ngoài Cơ Đốc giáo đã ủng hộ bài giảng” – Phòng trích Craig L. Blomberg, *The New American Commentary: Matthew* (Nashville: B & H Publishing Group, 1992), quyển 22, tr. 93, 94.

Bài giảng này đã được hiểu theo nhiều cách khác nhau. Một số người coi bài này như một chuỗi quy tắc rất nghiêm ngặt mà không ai có thể sống theo nhờ sức riêng của mình, nếu không có Đức Chúa Trời giúp. Kiến thức về sự yếu đuối của chúng ta là những người tội lỗi khiến chúng ta chấp nhận sự công bình (đời sống thánh thiện; sự rửa sạch và lòng thương xót tha thứ) của Đức Chúa Giê-su như là niềm hy vọng cứu rỗi duy nhất của chúng ta. Chúng ta đều kém xa các nguyên tắc mà Đức Chúa Trời đòi hỏi chúng ta làm theo trong Bài Giảng Trên Núi. Những người khác coi bài giảng này như một bài thuyết trình về những luật lệ chi phối cách chúng ta nên hành động như những công dân. Còn những người khác thấy đó như một lời kêu gọi tất cả mọi người thực hành chủ nghĩa hòa bình. Một số người đã thấy trong bài giảng xã hội Phúc Âm, kêu gọi các tín hữu mang lại nước của Đức Chúa Trời trên đất qua quyền lực của con người.

Bà Ellen G. White viết, “Trong Bài Giảng trên Núi, Đức Chúa Giê-su có ý muốn hủy bỏ các sự nguy hại do sự giáo dục sai. Ngài muốn cho thánh giá một sự hiểu biết đúng về vương quốc và bản tính của Ngài. . . . Các lễ thật mà Đức Chúa Giê-su dạy quan trọng đối với chúng ta cũng như đối với những người theo Ngài. Chúng ta, cũng như họ, cần học hỏi các nguyên tắc căn bản của nước Đức Chúa Trời.” – Phòng trích *The Desire of Ages*, tr. 299.

Vì vậy, Bài Giảng trên Núi cho chúng ta những nguyên tắc căn bản của nước Đức Chúa Trời. Bài đó cho chúng ta biết Đức Chúa Trời như thế nào, như Đấng thống trị nước của Ngài. Bài này cũng dạy chúng ta những điều Đức Chúa Trời muốn chúng ta làm, như những người sống trong nước của Ngài. Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta sống theo các quy tắc của nước Ngài. Đó là một lời kêu gọi rất khác với các nguyên tắc của các nước thế gian. (Hãy đọc Đa-ni-ên 7:27).

BÀI GIẢNG VÀ LUẬT PHÁP

Một số Cơ Đốc nhân nghĩ rằng Bài Giảng trên Núi là “luật pháp mới của Đấng Christ.” Họ nghĩ rằng Bài Giảng này sẽ thay thế “Luật pháp của Đức Chúa Trời.” Họ nói luật “cũ” bây giờ được thay thế bằng luật của ân điển (sự tha thứ và lòng thương xót). Họ cũng nghĩ rằng luật pháp của Đức Chúa Giê-su khác với Luật của Đức Chúa Trời. Nhưng những quan điểm này là sự hiểu lầm về Bài Giảng Trên Núi.

Đọc Ma-thi-ơ 5:17-19, 21, 22, 27, 28. Đoạn này nói gì về ý tưởng cho rằng: Mười điều răn được thay thế bằng Bài Giảng trên Núi? (Xin cũng đọc Gia-cơ 2:10, 11; Rô-ma 7:7).

Craig S. Keener viết, “Hầu hết những người Do Thái hiểu rằng các điều răn được lồng trong ý tưởng có ân điển. Ý tưởng của ân điển giúp giải thích ý nghĩa của pháp luật đầy đủ hơn. Đức Chúa Giê-su cầu xin cho được ân điển nhiều hơn trong đời sống của những người theo Ngài. . . . Chắc chắn Đức Chúa Giê-su hoạch định nước của Ngài dựa vào ân điển (so sánh Ma-thi-ơ 6:12; Lu-ca 11: 4; Mác 11:25; Ma-thi-ơ 6:14, 15; Mác 10:15). Trong những câu chuyện trong Phúc Âm, Đức Chúa Giê-su chấp nhận những ai hạ mình xuống và chấp nhận quyền cai trị của Đức Chúa Trời, mặc dù họ là những người không hoàn hảo (Ma-thi-ơ 5:48). Nhưng nước ân điển mà Đức Chúa Giê-su rao giảng không phải là ân điển không có việc làm. . . . Trong các sách Phúc Âm, sứ điệp của vương quốc thay đổi những người khiêm nhường chấp nhận sứ điệp cũng như nó nghiền nát những kẻ kiêu ngạo và những người quá tự mãn và tự hài lòng với tình trạng thiêng liêng của mình.” – Phỏng trích *The Gospel of Matthew: A Socio-Rhetorical Commentary* (Grand Rapids: William B. Eerdmans Publishing Company, 2009), tr. 161, 162.

Đọc Sáng thế Ký 15:6. Điều này giúp chúng ta hiểu thế nào sự cứu rỗi luôn luôn là bởi đức tin?

Đức tin của Đức Chúa Giê-su Christ không phải là một đức tin mới. Đó cũng là đức tin từ thời A-đam và Ê-va sa ngã trong vườn Ê-đen. Bài Giảng trên Núi không phải là sự cứu rỗi bởi ân điển thay thế bằng sự cứu rỗi bởi việc làm. Sự cứu rỗi luôn luôn bởi ân điển. Dân Y-sơ-ra-ên đã được cứu bởi ân điển ở Biển Đỏ trước khi họ được yêu cầu vâng lời tại núi Si-nai (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:2).

Những kinh nghiệm của bạn với Chúa và luật pháp của Ngài nên dạy cho bạn lý do tại sao sự cứu rỗi luôn luôn bởi đức tin chứ không phải bởi luật pháp?

SỰ CÔNG BÌNH CỦA CÁC THẦY THÔNG GIÁO VÀ NGƯỜI PHA-RI-SI

Đọc Ma-thi-ơ 5:20. Đức Chúa Giê-su dạy gì khi Ngài phán, “Nếu sự công bình của các người chẳng trởi hơn sự công bình của các thầy thông giáo và người dòng Pha-ri-si, thì các người chắc không vào nước thiên đàng”?

Sự cứu rỗi luôn luôn là bởi đức tin. Do Thái giáo (tôn giáo của người Do Thái) luôn là một tôn giáo của ân điển. Nhưng sự duy luật lên vào dần dần. Nó có thể lên vào một tôn giáo nào đó coi sự vâng phục cách nghiêm túc, như Hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm. Vào thời Đức Chúa Giê-su, nhiều nhà lãnh đạo tôn giáo đã rơi vào một loại “nghĩ rằng tôn giáo cứng rắn. . . không thương xót hay không tình thương.” Cách suy nghĩ này khiến họ không có quyền lực để cứu thế giới khỏi tội lỗi.” – Phòng trích Ellen G. White, *Thoughts From the Mount of Blessing*, tr. 53.

Các luật lệ do con người làm ra không có sức mạnh để thay đổi đời sống hoặc bản tính (suy nghĩ, cảm xúc, hành động). Đức tin thật hành động bằng tình yêu thương (Ga-la-ti 5:6). Chỉ có điều đó mà thôi là làm cho các hành động bên ngoài được Đức Chúa Trời chấp nhận.

Đọc Mi-chê 6:6-8. Những câu này tóm tắt Bài Giảng trên Núi cách nào?

Ngay cả trong thời Cựu Ước, các sinh lễ không phải là một phương pháp cất bỏ tội lỗi. Thay vào đó, chúng chỉ là một biểu tượng của những gì Đấng Christ sẽ đến để làm trong tương lai. Các sinh lễ đã cho chúng ta thấy rằng qua sự chết và sự sống lại của Ngài, chúng ta có thể tìm thấy quyền lực để sống một cuộc đời của tình yêu và có bản tính của Đức Chúa Trời. Chúng ta chỉ có thể sống cuộc đời này qua sự hoàn toàn đầu phục Đức Chúa Trời. Và điều đó cũng đòi hỏi sự hiểu biết là chúng ta hoàn toàn lệ thuộc vào ân điển cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Nhiều các thầy thông giáo và người Pha-ri-si đã khoe khoang về sự “thanh khiết” và đức tin. Nhưng họ không phải là những tấm gương tốt để cho những người đi theo Chúa nên sống.

Giả sử bạn là một người rất tin tưởng vào sự cứu rỗi chỉ bởi đức tin mà thôi. Và bạn tin rằng chỉ có sự công bình của Đức Chúa Giê-su có thể cứu bạn. Sau đó, bạn có thể làm gì để giữ sự duy luật không lên vào đời sống thiêng liêng của mình?

NHỮNG NGUYÊN TẮC CỦA NƯỚC TRỜI

Có lẽ câu nói mạnh nhất của Đức Chúa Giê-su được thấy trong Ma-thi-ơ 5:48. Hãy đọc câu này. Làm thế nào chúng ta là những con người tội lỗi có thể làm điều đó?

Trong tất cả những lời dạy trong Bài Giảng trên Núi, đây phải là một trong những câu mạnh nhất: Hãy nên trọn vẹn như “Cha các người ở trên trời.” Câu này nghĩa là gì?

Việc quan trọng để hiểu câu này được thấy trong chữ đầu tiên, “Thế thì,” hai chữ này gợi ý một kết luận cho những gì đã nói trước đó. Vậy, điều gì đã nói trước đó?

Hãy đọc Ma-thi-ơ 5:43-47. Những câu này được đưa đến một kết luận với Ma-thi-ơ 5:48. Các câu này giúp chúng ta thế nào để hiểu rõ hơn về những gì Đức Chúa Giê-su muốn nói trong Ma-thi-ơ 5:48? Xin cũng đọc Lu-ca 6:36.

Đây không phải là lần đầu tiên ý tưởng này được thấy trong Kinh Thánh. Trở lại sách Lê-vi Ký (Lê-vi Ký 19:2), Chúa nói với dân Ngài, “Hãy nên thánh, vì ta, Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, vốn là thánh.” Trong Lu-ca 6:36, Đức Chúa Giê-su phán, “Hãy thương xót như Cha các người hay thương xót.”

Hết thầy ý nghĩa ở đây, trong Ma-thi-ơ 5:43-48, không phải là về việc vâng giữ các luật lệ, mặc dù điều đó là quan trọng. Thay vào đó, điều thiết yếu của các câu này là nói về sự quan trọng của việc yêu thương người. Chúng ta yêu thương không chỉ những người mà ai cũng có thể yêu nhưng phải yêu cả những người mà chúng ta thấy không dễ yêu. (Một lần nữa, đây là luật của nước Đức Chúa Trời, chứ không phải của con người).

Điều quan trọng cần nhớ ở đây là Đức Chúa Trời không đòi hỏi chúng ta làm bất cứ điều gì mà Ngài không thể làm qua chúng ta. Nếu để trái tim đầy tội lỗi và ích kỷ của chúng ta điều khiển thì ai trong chúng ta có thể yêu kẻ thù của mình? Thế gian không dạy chúng ta yêu thương kẻ thù. Nhưng bây giờ chúng ta là công dân của một nước khác. Chúng ta có lời hứa rằng nếu chúng ta đầu phục Đức Chúa Trời, thì “Đấng đã khởi làm việc lành trong anh em, sẽ làm trọn hết cho đến ngày của Đức Chúa Giê-su Christ” (Phi-líp 1:6). Và những công việc lớn nào Đức Chúa Trời có thể làm trong chúng ta hơn là để tự chúng ta, trong sự giới hạn của con người, là yêu thương nhau như Chúa đã yêu thương chúng ta?

Cuộc đời của bạn sẽ khác thế nào, ngay bây giờ, nếu bạn biết yêu thương kẻ thù của mình?

NHẬN ĐƯỢC NHỮNG LỜI CỦA NƯỚC TRỜI

Không phải Đức Chúa Giê-su chỉ giảng dạy trên núi. Ngài cũng dạy cùng một sứ điệp của nước trời trên khắp Y-sơ-ra-ên. Ma-thi-ơ 13 ghi lại Đức Chúa Giê-su đã dạy dỗ dân chúng trên một chiếc thuyền, “trong khi đoàn dân đứng trên bờ.” Các ngụ ngôn này dạy rằng thật quan trọng không những chỉ nghe Lời Đức Chúa Trời mà thôi, nhưng còn phải sống với những lời đó.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 13:44-52. Những điều gì Chúa dạy ở đây giúp chúng ta sống theo các lẽ thật trong Bài Giảng trên Núi?

Có hai điểm quan trọng trong hai câu chuyện đầu tiên. Trong cả hai, đó là ý tưởng về sự phân rẽ. Chúng dạy sự cần thiết để bỏ đi những cái cũ để được một cái gì mới. Có thể đó là của báu trong đám ruộng hoặc một viên ngọc châu. Một điểm quan trọng khác là giá trị to lớn mà mỗi người đặt vào những gì họ tìm thấy. Trong cả hai trường hợp, họ trở về, bán tất cả những gì họ có để có được kho tàng. Chúng ta không thể mua được sự cứu rỗi (Ê-sai 55:1, 2). Nhưng điều các ngụ ngôn dạy là rõ ràng: không gì chúng ta có trong thế giới này đáng giá cho chúng ta để mất thế giới sau này.

Vì vậy, để làm những gì Đức Chúa Trời đòi hỏi, chúng ta cần phải có sự lựa chọn để phân rẽ mình ra khỏi tất cả những gì của thế gian và của xác thịt. Và thay vào đó, chúng ta hãy để Thánh Linh của Đức Chúa Trời tuôn đổ đầy dẫy trong chúng ta (đọc Rô-ma 8:5-10). Điều này có thể không dễ dàng. Nó sẽ đòi hỏi sự chết cho cái tôi và chấp nhận vác thập tự giá của mình. Nhưng chúng ta phải luôn luôn nhớ tầm quan trọng của những gì Đức Chúa Trời hứa với chúng ta. Sau đó, chúng ta sẽ có tất cả các lý do tốt để làm những sự lựa chọn đúng.

Hãy đọc ngụ ngôn thứ ba (Ma-thi-ơ 13:47-50). Câu chuyện này cũng nói về một sự phân rẽ. Bằng những cách nào sự phân rẽ trong hai ngụ ngôn đầu tiên giúp chúng ta hiểu được những gì xảy ra trong ngụ ngôn thứ ba này?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Hãy đọc Ellen G. White, “Bài Giảng trên Núi,” tr. 298-314, trong *The Desire of Ages*, và quyển *Thoughts From the Mount of Blessing* (có trên mạng [www.whiteestate.org/books/mb/mb .asp](http://www.whiteestate.org/books/mb/mb.asp)).

Trong các ngụ ngôn của Ma-thi-ơ 13:44-46, người ta tìm thấy một cái gì đó có giá trị lớn. Trong tất cả ba ngụ ngôn, những gì họ tìm thấy là lẽ thật. Đó là lẽ thật dẫn đến sự sống đời đời, trái ngược với sự hủy diệt đời đời “trong lò lửa.” Sự khác biệt này thì quan trọng vì chúng ta đang sống trong một thời đại mà các ý tưởng về “lẽ thật” được coi là lỗi thời hay nguy hiểm. Và, thật không may, đây là một ý tưởng sai lầm mà một số Cơ Đốc nhân đã chấp nhận. Vì vậy, suy nghĩ về điều này, chúng ta biết rằng sứ điệp của các ngụ ngôn là lẽ thật sẽ đem lại sự khác biệt vĩnh viễn trong mỗi đời sống con người. Điều này không có gì ngạc nhiên. Kinh Thánh được dựa trên ý tưởng của lẽ thật đầy đủ và không thay đổi. Rốt cuộc, Đức Chúa Giê-su phán, “Ta là đường đi, lẽ thật và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha” (Giăng 14:6). Nếu điều đó không nói lên một lẽ thật hoàn toàn và không thay đổi, thì là gì? Phao-lô nói rằng, “chúng ta hiểu biết [lẽ thật] chưa trọn vẹn (I Cô-rinh-tô 13:9). Vì vậy, rõ ràng là có nhiều điều chúng ta không biết. Nhưng lời nói của Phao-lô là chúng ta hiểu biết “chưa trọn vẹn” gợi ý rằng có nhiều lẽ thật hơn cần hiểu biết, lẽ thật mà thực sự đem lại sự khác biệt, hoặc là sự sống đời đời hay sự chết đời đời. Sự sống đời đời hay sự chết đời đời? Thật không thể nói rõ ràng hơn được.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Chúng ta sẽ sống trong một thế giới ra sao nếu mọi người làm theo những nguyên tắc Chúa dạy trong Bài Giảng trên Núi?

2. Đức Chúa Giê-su kể ngụ ngôn về người cất nhà khôn ngoan và ngu dại (Ma-thi-ơ 7:24-27) khi Ngài nhìn về phía bờ biển Ga-li-lê. Vào mùa khô, sự khác biệt của đá và cát trên bờ biển không đáng chú ý lắm. Một người có thể cất nhà trên cát, nghĩ rằng nó sẽ vững như đá. Nhưng khi những cơn mưa đến, nền cát trôi đi và nhà sụp xuống. Đức Chúa Giê-su so sánh những người nghe lời Ngài mà không làm theo như một nền nhà xây trên cát. Những cơn bão trong cuộc đời chúng ta cho thấy thế nào nền tảng chúng ta là xây trên đá hoặc trên cát? Làm thế nào chúng ta có một nền tảng sẽ giữ chúng ta vững vàng trong những lúc rắc rối nhất?